

EPICA MERCURI

INTERNATIONAAL NIEUWSJOURNAAL VAN EPIS AZULI, No. 2
NAJAAR 7991 CB, 4818 CA, 636 ABC, 448 EC

Bijeenkomst van de Landsraad Dreigende oorlog met Dardania

TERAZON – Alle 35 leden van de Landsraad zijn bijeengekomen in de oeroude Shivaji Tempel in de hoofdstad Terazon om de kwestie aangaande de Nimandische Eilanden te bespreken en wat te doen met de aanspraken die Dardania maakte op de kleine archipel.

Landvoogd Silvas III opende het overleg. “Leden van de Landsraad; wij zijn hier bijeen om te bepalen of Epis Azuli gewicht bij zal zetten aan haar aanspraken op de soevereiniteit van de Nimandische Eilanden. Dit in het licht dat Dardania ditzelfde heeft gedaan met het argument dat er geen Azulische gezagsvertegenwoordiging aanwezig is en dat in internationaal zeeverdragen de eilanden nimmer zijn genoemd. De eilanden liggen meer in het verlengde van de Cappicische territoriale wateren, voor zover daarvan sprake is, dan die van Epis Azuli. De eilanden kunnen echter wel gezien worden als een verlengde van de Ksalische Archipel, bij welke zij dichter ligt dan de Cappicische kust.

De geografie gedeeltelijk terzijde leggende moet er vooral gesproken worden over het strategische belang van de Nimandische Eilanden. Voorwaar, zij beslaat slecht vijf zeer kleine eilanden waarvan er één beperkt bewoonbaar is en gebruikt kan worden als aanlegplaats. Voorheen zijn de eilanden niet gezien als nuttig. Zelfs als overslagplaats liggen de eilanden voor Epis Azuli niet op een belangrijke vaarroute.

Dus wat er in dit geval gedaan moet worden is ons af te vragen of wij Dardania toe willen staan om het eiland te gebruiken als ondersteuningspunt voor hun eilandfort Meximas ten noorden van de Cappicische kust. Aangaande Meximas zijn er al verdragen gesloten met betrekking tot de te volgen vaarroutes. De juridische afdeling van de Orde der Navigators van de marine heeft, terwijl u zich hier verzamelde, bepaald dat de

Nimandische Eilanden op de grens liggen van de niet heel exact afgesproken vaarroutes. Dit laatste omdat schepen nu eenmaal niet een perfecte rechte lijn kunnen volgen en er dus een marge moet zijn om uit koers te mogen geraken. Leden van de Landsraad; aan u nu het woord.”

De landvoogd uitte zijn eigen mening voorsnog niet. In dit soort gevallen beschouwt hij eerst de algemene opinie onder rijksgrotten alvorens hij tot een te volgen beleidslijn komt. De spreekvolgorde der rijksgrotten wordt bepaald door de leeftijd. Verstandige woorden van de ervaren leden temperen zo de vurige intenties van de jongeren.

Vorstin Chalkidike III van Hargast, nauw betrokken bij het conflict, sprak als eerste: “Leden van de Landsraad. Hargast kent een oude traditie op het gebied van de zeevaart. Wij kennen het belang van ogenschijnlijk onbetekenende rotspunten in de zee. Mijn vorstendom bevat talloze eilanden. Hieronder bevinden zich enige eilanden in het westen die deel uitmaken van het vazalprinsdom Vespasia. Ook al ligt Vespasia aan zee, zij wordt geheel omringd door andere naties. De eilanden die deel uitmaken van de enclave markeren de grenzen van haar territoriale wateren en dankzij deze eilanden beschikt zij over een ruim veilig zeeterritorium en is zij niet zo snel afhankelijk van de invloeden van naburige landen. Ditzelfde geldt ook voor de zogenaamd onbetekenende Nimandische Eilanden. Laten wij de soevereiniteit aan de Dardanen, simpelweg met het argument dat we toch geen belangen hebben in het eiland, dan is dat incorrect! Wanneer wij de soevereiniteit aan Dardania laten dan bemachtigen zij nieuwe territoriale wateren direct tegen ons eigen gebied waar zij vrijelijk hun gang kunnen gaan en wij niets kunnen controleren. Het is om deze redenen dat wij in het

verdrag aangaande Meximas dit eiland geen soevereiniteit van Dardania hebben toegestaan en dat Dardania ook geen territoriale wateren rondom dat eiland kan opeisen.”

Zonder haar directe mening te geven waren de intenties van de vorstin vrij duidelijk. Waar zij nog subtiel was in haar bewoordingen, gold dit niet voor prins Sheniun XIV van Phizule en hertog Gaetan IX van Lakir die na haar spraken. “De bekende wereld is verdeeld,” was de strekking van hun betoog. “Alle kustlanden en eilanden zijn onderling al tijden geleden verdeeld. Iedere natie heeft haar eigen ‘invloedsgebied’ waar zij mag opereren. De Nimandische Eilanden liggen aan de overzijde van de zee en duidelijk binnen het invloedsgebied van Epis Azuli. Zou men al rechten kunnen doen gelden dan geldt dit zeker niet voor Dardania. Zij zou zich beter kunnen richten op Barbarije aan de noordgrenzen van Dardania, waar de beschaving en veiligheid verloren zijn gegaan door de onachtzaamheid van de Dardanen die zich elders gaarne profileren, maar daar thuis ernstig mee tekort schieten. Epis Azuli moet boven alles voorkomen dat zij voet aan de grond krijgen op de Nimandische Eilanden.”

Bisschop Aigastun II Topologos van Veniza bracht een heel ander argument te berde. “Leden van de Landsraad; toen wij de Dardanen toestemming gaven om op het eiland Meximas een fort te bouwen en zij onbeperkt van bepaalde vaarroutes gebruik kon maken om het fort te bevoorraden stelden wij krachtige beperkingen in aangaande de rechten en invloeden die zij op het eiland uit mochten oefenen. Zoals u allen weet staat Epis Azuli andere religies niet toe om kerken en tempels op Azulisch grondgebied te bouwen. Wij staan onze burgers toe om andere geloofsovertuigingen aan te hangen, hoe tragisch dit ook mag zijn, zolang

zij deze maar niet proberen te verbreiden om het heilige woord van Ba aan te tasten.

Van alle georganiseerde religies naast het Bahdom is het Bartholicisme voor de vestiging van de Landvoogdij in de Azulische landen het grootste geweest gedurende de bezetting door de Dardanen, ook al was zij naast het Bahdom hier nog steeds van marginale grootte, ondanks de bekeringen die de Dardanen probeerden te propageren. De orthodoxe Bartholieken zien de Azulische kustlanden nog steeds als oud Dardaans erfgoed waar het Bartholicisme de correcte religie zou moeten zijn, ook al is het Bahdom oorspronkelijk een nog ouder Dardaans erfgoed. Maar goed, ik zal hun misvattingen nu niet weer ter sprake brengen.

Waar ligt nu het bezwaar van de Kerk ten aanzien van een Dardaanse soevereiniteit van de Nimandische Eilanden? Dat is vrij eenvoudig te beantwoorden. Het ontbreekt de Bartholieke Kerk overzee volledig aan een steunpunt om het Bartholieke geloof uit te dragen. Met het bezit van de Nimandische Eilanden, hoe klein ze ook zijn, heeft de Bartholieke Kerk eenvoudiger toegang voor hun missionarissen tot de Azulische eilanden en kustlanden."

Hertog Sergas V van Bandrime reageerde, als volgende spreker, direct op de argumenten van de bisschop: "Eerwaarde bisschop, ik moet na het aanhoren van uw woorden daar toch mijn kanttekeningen aan maken. Persoonlijk vindt ik uw argumenten enigszins vergezocht. Ook al verblijf ik in de diepe binnenlanden van Epis Azuli, dan nog ben ik goed op te hoogte van er elders speelt. De ambities van de Bartholieke Kerk aangaande het herstel van haar invloed in onze kustlanden is al eeuwen oud en speelt al sinds de Landvoogdij de openlijk activiteiten van alle andere religies verbood en alle heidense tempels en kerken liet afbreken. De Bartholieke Kerk werd hierdoor het hardste getroffen. Zij hadden honderden weelderig ingerichte kerken gebouwd op Azulisch grondgebied gedurende hun bezetting en deze werden nu geheel geconfisciseerd, waarna de priesters, ook al waren ze van Azuli afkomst, naar Dardania werden gedeporteerd. De macht van de Kerk in Epis Azuli is echter oppermachtig. Ik zie niet hoe de Bartholieke Kerk vanuit enkele rotspunten op een of andere manier

een bedreiging zou kunnen zijn. De Kerk is goed georganiseerd en in alle uithoeken van Epis Azuli vertegenwoordigd. Ikzelf ben nog in dubio over het te volgen beleid aangaande de Nimandische Eilanden, maar ik wil de leden van de Landsraad er wel van overtuigen dat de argumenten van de bisschop niet zwaar te laten mee wegen in hun opinie over de kwestie." De status van de rijksgroten speelt een grote rol in hoe zwaar hun opinie weegt en wanneer zij van hoge status spreken is de aandacht veel groter. Vorst Lutexi Anxendre X van Indri gaf een vurig pleidooi voor diplomatie: "Leden van de Landsraad. Zoals eerdere sprekers aandroegen is er toch een groot belang in het weerhouden van de Dardanen dat zij soevereiniteit verwerven over de Nimandische Eilanden. Zoals ook al eerder vermeld zijn het onnoemenswaardige rotspunten in de zee. Is het het waard om over zoiets oorlog te gaan voeren? Zijn wij, en de Dardanen, geen beschaafde mensen? Epis Azuli weet zich al vele decennia uit te dragen als een vreedzame natie die de voorkeur geeft aan diplomatie om conflicten op te lossen. Hebben wij nu al, zonder ook maar op enige wijze onderhandeld te hebben met de Dardaanse autoriteiten, de behoefte om maar direct naar de wapenen te grijpen? Wat is deze zucht naar geweld en militair vertoon ineens? Er zijn altijd vreedzame oplossingen voorhanden en ik wil dan ook verzoeken dat wij eerst contact zoeken met de Dardaanse autoriteiten voor een diplomatieke oplossing. Wij betwisten beiden het recht op de eilanden. De vraag is of wij ook wel de last willen dragen om de eilanden voortdurend af te schermen tegen andere aanspraken? De bewoners van de eilanden, die tot voor kort in rust kon leven, zijn daar niet gebaat bij. Hun leven zal verstoord zijn, onherroepelijk veranderd. En waarvoor?

Omdat ik voorzie dat een oplossing van het conflict niet eenvoudig is heb ik een suggestie voor een alternatieve uitweg uit de kwestie. Wij schenken de eilanden neutraliteit. Geen partij kan aanspraken maken op de eilanden. Eventueel beheer zouden wij kunnen leggen bij de Baarlese Conferentie." Het rumoer was groot na het laatste voorstel van de vorst van Indri. De landvoogd moest de Landsraad tot de orde roepen. Velen waren niet blij met een soort neutraliteit of een beheer onder Baarlese autoriteit. Het

eerste deel van het pleidooi had nog wel bijval gekregen, maar het tweede deel leek het eerdere effect teniet te hebben gedaan. Bezorgd en bleekjes nam de vorst van Indri weer plaats in zijn zetel.

Nadat alle rijksgroten die daar behoefte aan hadden hun opinie hadden uitgesproken nam Calmai Phasis weer het woord. "Leden van de Landsraad. De intentie die uit de meesten van u spreekt is duidelijk. Wij zullen de Nimandische Eilanden zeker niet zonder slag of stoot aan de Dardanen laten. Zij zullen de macht van Epis Azuli niet onderschatten. Evenwel ben ik mij bewust van een aarzeling in uw woorden om tot een grote confrontatie met Dardania over te gaan, welke over een ervaren en grote zeemacht beschikt en ook over sterke hulpbronnen beschikt. Maar dat laatste geldt ook voor ons. Daarnaast liggen de Nimandische Eilanden dicht bij onze aanvoerlijnen welke compenseert voor eventuele verschillen in de krachtsverhoudingen. Desalniettemin zal de regering een poging wagen de Dardanen er op diplomatieke wijze ervan te overtuigen dat hun aanspraken ongegrond zijn en een inbreuk op onze soevereiniteit. Meximas was al een gebaar van goede wil; een luxe welke hen al veel voordeel biedt. Daar zouden zij zich tevreden mee moeten stellen."

Hierna liet de landvoogd, om zeker te zijn van voldoende steun, een informele stemming houden over de beleidslijn die hij wilde volgen. Hierin behaalde hij volgens bronnen een tweederde meerderheid.

Enkele weken later vertrokken in fases enkele eskaders van de vloten uit Caracata, Sonarsina, Neptunon en zelfs Nesson en Kargon welke zich ten zuiden van de Nimandische Eilanden verzamelden. Een deel van de vloten in Caracata en Sonarsina bleef achter om de Nepentische Zee te blijven controleren op piraterij uit Cappicië. De concentratie en vlootbewegingen van de Azuli marine lijkt de piraten te doen besluiten tijdelijk zich even rustig te houden. Anderen zijn van de opinie dat zij zich juist richten op de voorbereidingen voor de contrarevolutie in Aichion.

Bronnen binnen de marine hebben gemeld dat ook de Dardaanse marine een groot aantal schepen heeft gezonden welke zich ten noorden van de Nimandische Eilanden hebben verankerd. De oppervlakte der

aanwezige schepen is nu al groter dan alle eilanden van de archipel bij elkaar.

Ex-kaezos in Cappicië

Vorbereidingen voor contrarevolutie in Aïchion

PENITENZA – Waar wij eerst meenden dat de plundering van de kustdorpen op eigen initiatief gebeurde, bleek dit te gebeuren op aandringen van ex-kaezos Qerard Mariq die zich met zijn gevolg zelf op de schepen van het piraten eskader van Atter Brutu bevond. Deze was door hem ingehuurd voor het geval de situatie in Aikiz mis zou gaan. Met de plunderingen wilde Mariq wraak nemen op de revolutionairen die hem gedwongen hadden te vluchten.

Na de dramatische gebeurtenissen werd Qerard Mariq mee naar Penitenza gebracht, de grootste havenstad van Cappicië. Daar nam hij zijn intrek in een groot herenhuis, met zijn gevolg en zijn persoonlijke garde. Bij zijn vlucht had hij een deel van de schatkist meegenomen opdat hij voldoende voorzien was van financiën. In Penitenza kan men met geld alles kopen. En dat heeft hij dan ook gedaan.

Het was een verrassing dat de kaezos contacten had onder de grote bazen van Penitenza. Natuurlijk wordt er

door de Cappiciërs ook gewone handel gedreven, maar Aïchion is niet een van de favorieten landen voor internationale handel. Zodoende hebben wij nog geen antwoord op dit mysterie.

Eenmaal in Penitenza wachtte de ex-kaezos de berichten uit Aïchion af en hier hoorde hij dat zijn broer zijn titel had opgenomen. Volgens bronnen viel hij woedend uit, maar bedaarde hij later. Later verklaarde hij dat er nu eenmaal altijd een kaezos in Aïchion moet zijn, dus had zijn broer geen keus. Mariq insinueerde dat zijn broer af zou treden voor hem als hij terug zou keren om de revolutie neer te slaan en zijn macht te herstellen.

Dat laatste is nu waar hij druk mee bezig is. Dankzij de goed gevulde schatkist die hij bij heeft is hij in staat grote aantallen kapers en piraten in te huren. In de stad Nepu wordt momenteel de Nepotische Garde geformeerd en uit alle delen van Cappicië stromen de huursoldaten toe om zich erbij aan te sluiten. Volgens inlichtingen is het huurleger

momenteel drie- tot vierduizend man groot. Dit is bij lange na niet genoeg om het revolutionaire leger te verslaan, maar Mariq verwacht dat de restanten van het Aïchische leger zich weer bij hem aan zal sluiten wanneer hij in Aïchion landt.

Het bijeen brengen van schepen en troepen kost nog veel tijd. Een rangorde moet ingesteld worden en de stafposities moeten worden ingevuld. Mariq's schatkist is niet onuitputtelijk. Om zijn huurtroepen lang genoeg te kunnen betalen kan hij niet te lang wachten voordat hij de contrarevolutie begint.

Een van onze bronnen in Cappicië meldt dat Mariq een brief zou hebben gekregen van de nieuwe Izar Gedaros in welke hij geschreven zou hebben dat hij "alles gereed maakt". Dit lijkt erop te duiden dat de religieuze autoriteit in Aïchion duidelijk niet op de hand is van het nieuwe republikeinse regime en dat zij wellicht ook verbolgen is over de dood van de vorige Izar tijdens de gewelddadigheden.

Spoorwegen-edict van Baus geïnitieerd door Epis Azuli

Huidige beleid voorlopig ongewijzigd

TERAZON – Vanuit IJzerland kwam recentelijk bericht dat de Baus de aanleg van spoorwegen een halt heeft toegeroepen omdat er twijfel bestaat of zulke grote aantastingen van de natuur ten bate van het gemak wel toegestaan is. Dit zou een negatief effect kunnen hebben op de huidige aanleg van spoorwegen in Epis Azuli, die al veel verder gevorderd zijn dan in IJzerland.

Mekile Shampun, de Minister van Transport, bleek echter in het geheel niet verrast te zijn door het nieuws. "In IJzerland is men wellicht onaangenaam verrast," zei hij, "maar de discussie is oorspronkelijk in Epis Azuli ontstaan. Toen landvoogd Cistenantun Mestime Nundi in 7968 de eerste spoorlijn liet aanleggen tussen Terazon en Karlundun als staaltje van moderne vooruitgang, was de Kerk al bezorgd over de grote aanpassingen die aan de omgeving moesten worden gedaan om de

spoorlijn aan te leggen. Zolang de Kerk niets zei liet Mestime Nundi de aanleg van nieuwe spoorwegen met staatsteun gewoon doorgaan. Na tien jaar bracht de Kerk haar twijfels ter sprake bij de landvoogd. Deze vond het toen absurd; er waren tenslotte al grote stoomkoetslijnen. Volgens de Kerk was de stoomkoets nog zeer te vergelijken met de gewone koets, maar de locomotief domineert en eist ook een last van het land, welke ons door Ba geschonken is.

Mestime Nundi wilde er eerst niets van weten, maar na vier jaar, in 7982, heeft hij de staatsteun toch stop gezet. Hij kon natuurlijk de bondslanden niet verbieden om zelf spoorlijnen aan te leggen. Daar heeft hij geen zeggenschap over. Zijn opvolgers hebben sindsdien de lijn van de Kerk gevolgd. Desondanks zijn er sindsdien nog veel spoorlijnen aangelegd, maar als u het nazoeft zult u zien dat dit om individuele bondslanden gaat of

bilaterale overeenkomsten. Om die reden heeft de Kerk het probleem toen aangekaart bij de Baus. Geen van deze gebeurtenissen zijn destijds echt naar buiten gekomen. Binnen de politiek was het wel bekend, maar het was geen grote kwestie. Het standpunt van de Kerk achtten de meeste hoog. Het recente edict van de Baus om de aanleg stop te zetten zal niet veel veranderen aan de aanleg van spoorlijnen in Epis Azuli. De regering hoopt wel dat enige rijksgroten door dit edict van de Baus toch hun activiteiten zullen staken."

De vraag of het staken van de aanleg van spoorlijnen het ontsluiten van de buitengebieden niet zal belemmeren legden wij voor aan kardinaal Galabria IV Kronos van Misa. Zij antwoordde: "De Kerk ziet zelf natuurlijk ook wel in dat de aanleg van spoorlijnen in sommige gevallen nuttig is. Voor de bondslanden Bandrime en Kandaule zijn de spoorlijnen die zij de afgelopen

decennia hebben aangelegd van groot belang voor de groei van hun economie en de handel tussen oost en west. De Kerk heeft aangegeven dat het alleen de aanleg van spoorwegen wil verbieden waar dat geen specifiek nut heeft. Epis Azuli beschikt over lange bevaarbare rivieren en aan de benedenloop bestaan al vele eeuwen verscheidene kanalen die het vervoer van oost naar west versoepelen. In deze gevallen heeft de aanleg van spoorlijnen geen nut aangezien wij niet over de technologie beschikken om deze brede rivieren te overbruggen. Natuurlijk hebben wij dit ook bij de Baus aangekaart, maar

er moet wel een evenwichtig besluit worden genomen dat acceptatie onder de gelovigen, en met name de rijksgraten, zal bewerkstelligen." De liberale factie in het Azulische Huis verdedigde de grondrechten van de afzonderlijke bondslanden op heftige wijze na de berichten uit Badacho en de verklaringen van minister Shampun en kardinaal Krones. "Epis Azuli is geen lid van de EGKS voor de sier," zo sprak de Katileense afgevaardigde Cuias Ruzevi. "Willen wij niet dat Epis Azuli achterblijft als tweederangs en primitief land, dan moet de Kerk pas op de plaats maken zodat Epis Azuli

voortgestuwd kan worden in de vaart der volkeren. Het stoppen van de staatsteun heeft de economie veel schade doen lijden, alsmede onze betrekkingen met Yüfong en Histèria, die onze vertragingen in onze ontwikkelingen als een verzwakking zien binnen het verbond." Op het antwoord van kardinaal Galabria IV zei hij: "Kanalen wel en spoorlijnen niet? Volgens mij zorgen de eerste voor net zoveel 'verstoring' van de natuur als spoorlijnen. De Kerk kan een dergelijke beleidslijn niet vol blijven houden."

Histerische aantijgingen wekken verwarring

TERAZON – Via lezers van buitenlandse nieuwsbladen is er onder delen van de bevolking verwarring ontstaan over beweringen die aangaande Epis Azuli zijn gemaakt. In het nieuwsblad Airu Histairja uit Histèria werd namelijk melding gemaakt van een gaande conflict met Azuli en een dreigende strijd; dit terwijl Histèria door de meesten gezien wordt als een economische bondgenoot.

Enige rivaliteit is natuurlijk gezond, maar het stuk in de Airu Histairja werd door sommigen gezien als een bedreiging. Meer verwarring ontstond over de vermelding van "Latijnen" in het stuk. Men had geen idee waar deze naam naar verwees. Sommigen vermoedden dat het om Iantai geen, gezien de regio Natlatain in Sicherland waar veel lieden uit Iantai wonen. De verwijzing naar barbaren maakte dat verder logisch. Vreemd genoeg bevinden de Iantai zich ten noordwesten van Histèria, dus het is onduidelijk waarom men denkt dat deze zich in het zuiden zouden bevinden. De betrekkingen tussen Iantai en Epis Azuli zijn vriendschappelijk, maar meer niet.

In het stuk sprak men zich ook uit over claims op ertsen in een berggebied dat ten noordoosten van Epis Azuli ligt, maar waar volgens de officiële kaarten Histèria geen rechten op kan doen. Histèria grenst sowieso niet aan Epis Azuli, tenzij het absurde claims legt op alle gebieden ten oosten van de grote bergketen die van noord-Histèria naar het zuiden van Epis Azuli loopt.

Minister van Informatie Cason Hauli Festun reageerde met opgetrokken wenkbrauwen op vragen over de kwestie. "Het genoemde nieuwsblad staat bekend om zijn hoge nationalistische gehalte. Het is ons bekend dat haar redactie weinig weet van wat er buiten Histèria speelt. Wellicht speelt de recente afscheiding van Xagranaujo en de vriendschappelijke betrekkingen die Epis Azuli heeft gelegd met de jonge natie een rol om op andere wijze ons land in een zwart daglicht te stellen en tegelijkertijd het eigen land te verenigen. Histèria is zo bijzonder uitgestrekt dat het van nature niet zo'n sterke eenheid is. In het zuiden is de cultuur totaal anders dan in het noorden, ook al spreken ze zo ongeveer dezelfde taal. Men wil

natuurlijk voorkomen dat andere provincies het voorbeeld van Xagranaujo zullen volgen.

Het noordelijke Khazarai gebergte waarover verwezen wordt ligt ver buiten het bereik van de beschaving en de omstandigheden zijn erg hardvochtig. Bij mijn weten is het "vrij" gebied waar gelukszoekers een poging kunnen wagen. Logistiek is het voor Histèria te kostbaar om hier serieus claims op te leggen. Vanuit de noordelijke Daire-vallei is het voor Epis Azuli makkelijker toegankelijk en exploiteerbaar dan vanuit Histèria. Zelfs al zou Histèria dit plan willen ondernemen, dan zal het de eerste decennia verliezen lijden voordat de kosten van winning en vervoer gecompenseerd kunnen worden.

Tot slot kan ik namens de regering alleen mededelen dat de lezers van dit blad eerst het kaf van het koren moeten scheiden om de juistheden van de onjuistheden te onderscheiden. Zouden er Azuli gelukszoekers in de betreffende regio met geweld bedreigd worden, dan kan ik u garanderen dat de regering hier adequaat tegen op zal treden."

Massale toeloep prinsessen naar Xagranaujo

BATHSTATHS – Na de oproep vanuit Xagranaujo om prinsessen uit het buitenland te verzoeken zich kandidaat te stellen voor de positie van staatshoofd van Xagranaujo, zijn tientallen jongere en oudere dames naar dit eiland vertrokken. Niet alleen van de vorstelijke en prinselijke

bondslanden reisden zusters, jongere dochters en nichten af naar Bathstaths, maar ook de dames in de vorstendommen die prinselijke titels dragen grijpen hun kans om tot de hoogste macht te geraken. Epis Azuli beschikt over het grootste hoeveelheid adel in Thalassa, dus er is een gereede kans dat

het nieuwe staatshoofd van Xagranaujo van Azuli afkomst zal zijn. Dit zal ongetwijfeld de banden tussen de jonge natie en Epis Azuli versterken, hoewel critici bezorgd zijn over de betrekkingen met Histèria, waar Xagranaujo van af is gescheiden.